

Tele

PENSJONISTEN

NR. 3/84

ORGAN FOR TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

11. ÅRGANG

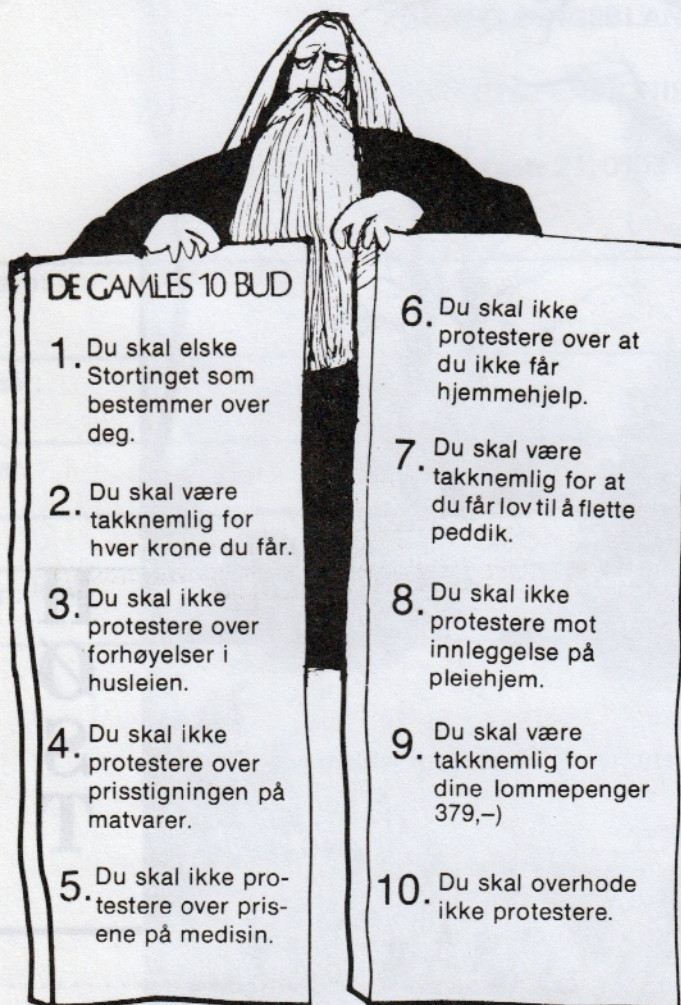

H
Ø
S
T

— Jeg har regnet ut at enten tar vi åtte dagers ferie på Mallorca, eller vi kjøper en oksestek og blir hjemme...

De gamles 10 bud

OSLOHØST

Jeg elsker høsten i Oslos gater, for ingen by har en høst som den. Blant alle trofaste kamerater er Oslohøsten min beste venn.

Min by er sval som et sommerminne når somren selv er tilbakelagt. Her ligner høsten en moden kvinne som går til bål i sin røde drakt.

Og hun er uten den unge kulde som ofte lover hva ingen får: Hun ligner ikke sin lunefulle kusine Sommer og søster Vår.

Hun skjenker villig den tørste synder sitt vell av omhet og gir seg hen. Hun ågrer ikke med sine ynder den korte time hun har igjen.

Min by blir gitt meg som bryllupsgave den sødmedype septembernatt, så tung av duft som hin Østens have, der frukten falt i Aladdins hatt!

HOVEDLØNNSTABELLEN

Bruttolønn 1)

Ltr.	Pr. 30.4	%-till.	Ny lønn	+ i kr
1	55 126	4,6	57 655	2 529
2	56 660	4,6	59 243	2 583
3	66 926	4,4	69 868	2 942
4	68 847	4,4	71 856	3 009
5	70 832	4,3	73 911	3 079
6	74 596	4,3	77 806	3 210
7	76 353	4,4	79 701	3 348
8	78 381	4,4	81 802	3 421
9	80 475	4,3	83 972	3 497
10	82 872	4,3	86 455	3 583
11	85 394	4,3	89 068	3 674
12	88 571	4,3	92 359	3 788
13	92 779	4,2	96 719	3 940
14	96 607	4,2	100 684	4 077
15	100 470	4,3	104 787	4 317
16	104 367	4,4	108 932	4 565
17	108 229	4,5	113 049	4 820
18	112 992	4,4	117 998	5 006
19	117 893	4,4	123 090	5 197
20	123 548	4,3	128 842	5 294
21	129 606	4,3	135 131	5 525
22	136 178	4,2	141 952	5 774
23	142 962	4,1	148 851	5 889
24	150 281	4,0	156 291	6 010
25	156 571	3,9	162 650	6 079
26	162 969	3,9	169 272	6 303
27	169 852	3,8	176 226	6 374
28	177 068	3,7	183 688	6 620
29	184 634	3,7	191 511	6 877
30	192 171	3,7	199 304	7 133
31	199 812	3,7	207 205	7 393
32	207 787	3,7	215 451	7 664
33	216 125	3,7	224 073	7 948
34	224 838	3,7	233 083	8 245
35	233 937	3,7	242 490	8 553
36	243 471	3,6	252 349	8 878
37	253 869	3,6	263 100	9 231
38	264 785	3,6	274 387	9 602
39	276 171	3,6	286 160	9 989

Forhenværende avdelingssjef Arnleif Mydland,
Stavanger, gikk plutselig bort 11. august 1984 i en
alder av 84 år.

Han var sekretær i Stavanger telepensjonistforening helt fra starten av, og det kan vel med sikkerhet sies at han var den mest aktive i hele foreningen. Alle oppdrag påtok han seg med et smil. Utenom det obligatoriske sekretærarbeid besørget han de fleste innkjøp, han møtte tidlig frem til alle foreningens møter for å være behjelpelig med alt forefallende arbeid, så som borddekking osv. Alltid hadde han en vennlig bemerkning til alle, og selv om han aldri ville påta seg formannsvervet, var han alltid det faste midtpunktet som alle henvendte seg til og stolte på.

Tomrommet etter ham blir stort.

For Stavanger telepensjonistforening

A. M. Tjensvold

1) Bruttolønn inklusiv avgift på 52 kroner pr. år til opplysnings- og utviklingsfondet. (Med forbehold om mulige feil.)

Rikslønnsnemdens kjennelse

Når Kartellnytt understreker at dette burde vi greid uten nemd, er jeg så hjertens enig. Det går ikke an for en arbeidsgiver å bestemme rammen for lønnsutviklingen på tross av indeksutviklingen lønnsmessig for en bestemt arbeidstakergruppe i samfunnet. I uthevet overskrift i Kartellnytt nr. 3 i år heter det (Offentlig sektor kan ikke ses på som et særrområde lønnsmessig.) Det heter i artikkelen nedenfor uthevet:

Regjeringens utspill om at offentlige ansatte bør betale lønnsmessig for trygge arbeidsplasser, blir klart avvist av lønnsnemda. De tre nøytrale medlemmene understreker at den offentlige sektor ikke kan ses på som et særrområde lønnsmessig. Den må i hovedsak vurderes etter de samme kriterier som det gjelder for arbeidsmarkedet ellers. Når det gjelder ansettelsestrygghet, mener nemda at de statlige arbeidsplasser ikke i vesentlig grad skiller seg ut fra en del andre skjærmede næringer.

Pensjonistene

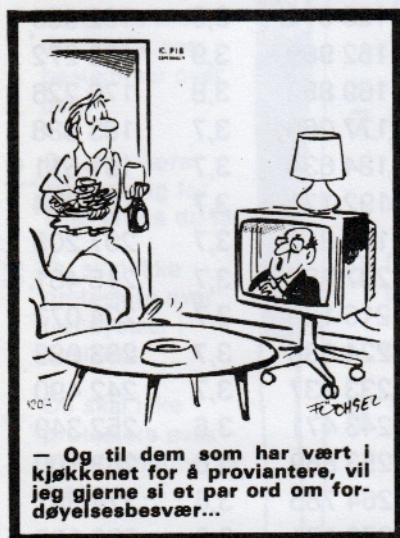
Som medlem av pensjonistutvalget kan jeg understreke at kartellet har nedlagt et stort arbeid for å rette opp de skjevheter som er oppstått for

pensjonister i sin allminnelighet og i særlig grad for de pensjonister som ble pensjonert før 1981.

Plasteret på såret denne gang ble at minstepensjonistenes pensjon ble hevet fra lønnsklasse 10 til 12. Det er imidlertid nedsatt ett utvalg som skal se på disse spørsmål. Jeg vil understreke, hvorfor er ikke de interesserte parter tatt med i utvalget, og jeg vil understreke det som står i Kartellnytt om å få med de interesserte grupper fra de statlige pensjonistgrupper i dette tilfelle, Jernbanens Pensjonistforbund, Televerkets Pensjonistforbund og Pensjonistforbundet i det militære. Jeg tror ikke det er for sent ennå at disse forbund blir representert i ett arbeidsutvalg for å få til en rettferdig pensjonsordning. Ved siden av spørsmålet med pensjon er det en rekke andre saker som burde utredes, for eksempel samordningen som er en meget omdiskutert sak blant pensjonistene, ja det er nok å ta fatt i for komiteen.

Det ser ut for meg at organisasjonene har greid å få sakene på skikkelig glid slik at det ved neste lønnsoppgjør med staten kan få en pensjonsordning som blir mer rettferdig enn den vi har i dag.

TEMO

Jeg har tillatt meg å ta en del utklipp fra forskjellige aviser. Reaksjonene er tydelige, det viser at det er stor misnøye med hvordan statsmaktene takler spørsmålet om pensjonistenes være eller ikke være. Vi håper etter de siste lønnsforhandlinger og det som er kommet frem i disse at vi ved neste korsvei får anledning til å vise bedre resultater.

TEMO

VURDERER RETTSSAK FOR Å FÅ SIN PENSJONSBONUS

Pensjonistene i kommunene er forbitret over at sosialminister Leif Arne Heløe sa nei til å gi dem den vedtatte pensjonsbonus for 1983.

Vi er beredt til å gjøre litt av hvert for å få igjennom denne saken. Vi overveier og saksøke Staten hvis det blir nødvendig.

Dette forteller Magnus Sjursen fra Haugesund. Han er leder for Norsk Kommuneforbunds landsråd for pensjonister, der de har drøftet et slikt tiltak. Etter at Heløe nektet å godta avtalen om bonus, sendte forbundet saken til LO's juridiske avdeling. Pensjonistene vil vente med mulige fremstøt til den avdelingen er ferdig med saken.

Bonusen er en del av tariffavtalen i kommunene i 1982. Partene ble enige om et slikt ekstra tillegg fordi pensjonistene er blitt hengende etter de yrkesaktive, det vil si at de har fått mindre tillegg.

Pensjonistene er forbitret over at sosialministeren ikke vil være med på å rette opp den skjevheten. Sjursen synes avslaget er både forferdelig og meningsløst. Bonusen omfatter dem som ble pensjonister før 1. mai 1982 og gjelder 20 000 personer. Tariffpartene og kommunal Landspensjonskasse fastsatte den til fra to til åtte prosent, slik at de som har vært pensjonister lengst, får mest.

Sjursen minner om at de det gjelder virkelig har fortjent denne bonusen. Før folketygden kom i 1967 betalte de kommunalt ansatte fra seks til ti prosent av lønnen sin i andel til pensjonskassen. Etter den tid var satsen to prosent.

Staten har konstruert en suverenitet over tariffavtalen mellom tariffpartene og KLP fordi de mener at den er i strid med vedtektene i Statens pensjonskasse, sier forhandlingsleder Reidar Øwre i Kommuneforbundet.

- Dere er uenige i dette?
- Vi er uenige om tolkningen, ja.
- Hvorfor kan ikke Staten godta avtalen?
- Det er vel fordi man føler at Staten må betale pensjonistene innenfor Staten med de samme beløp. Dette vil koste 40 mill. kroner, og vi vet jo alle hvordan det er i dag å få sosialpenger over Statsbudsjettet.
- Er det rimelig at kommunenes pensjonister får bonus mens Statens pensjonister ikke får det?
- Ja, i dette tilfellet er det absolutt rimelig. Det er pensjonistenes egne penger det er snakk om. Riktignok hadde de fortjent mer i Staten også, men dette forhindrer ikke at pensjonistene i kommunene får det som rettmessig er deres.

Pengene finnes

- Hvor skal man ta pengene fra?
- Pengene som skal dekke avtalen finnes i massevis som fond i KLP. Dette er penger som pensjonistene har betalt inn selv.

Øwre vil berømme arbeidsgiverforeningen og Norske Kommuners Sentralforbund for en positiv opptreden i denne forbindelse. NKS har hele tiden stått på for å få godkjent ordningen med bonusen.

Før bruddet i meklingen og streiken i år, ble partene enige om at NKS skal holde en konferanse for de kommunene og kommune-eide bedriftene som ikke er med i Kommunal Landspensjonskasse (KLP).

Målet er å få til en ordning eller avtale mellom KLP, kommunene og bedriftene. – Skjer det, så skal ingen statsråd lenge hevde at enkelte kommuner ikke har råd til en slik bonus, sier Øwre. Heløe viste nemlig til at rundt 50 kommuner er med i en annen pensjonskasse enn KLP. Flere av dem har ikke samme gode økonomi som KLP.

Offentlig oppgjør sprengte rammen

Tariffoppgjøret for nærmere en halv million ansatte i stat og kommune har sprengt den generelle rammen for oppgjør i den private sektor. Rikslønnsnemden fastla i sin kjennelse fredag en ramme for årslønnsveksten på 6,25 prosent. Arbeidstakerorganisasjonene mener at rammen i realiteten er nærmere 6,5 prosent. Rikslønnsnemden har gitt et generelt tillegg på 600 kroner på alle lønnstrinn utover det som var tilbudt da meglingen ble brutt.

Det har vært nødvendig å foreta en avveining som både tar hensyn til ønsket om en fortsatt avtagende pris- og kostnadsutvikling og til den faktiske lønnsutvikling innen andre sektorer. Dette fremholder de tre nøytrale medlemmene av Rikslønnsnemden, nemdens formann, høyesterettsdommer Charles Phillipson, jernbanedirektør Tore Lindholt og ass. direktør Jon A. Solheim. I sin begrunnelse viser nemden blant annet til at det knytter seg usikkerhet til hva lønnsglidningen egentlig vil bli i 1984, men at økonomiske oversikter fra Statistisk Sentralbyrå, Norges Industriforbund, Norges Bank og Den Norske Bankforening alle forventer en høyere lønnsglidning enn det som er forenlig med oppgjørssammenhengene innen LO/NAF-området. Prognosene tilsier en gjennomsnittlig lønnsøkning i industrien på minst 6,5 prosent i 1984 heter det. Nemden legger følgelig vekt på at lønnsglidningen i privat sektor ikke er blitt så avdempet som forutsatt.

På bakgrunn av at de fleste og viktigste oppgjør i privat sektor er avsluttet, kan det synes tvilsomt om det vil ha noen varig positiv effekt for den framtidige lønnsutviklingen om årets inntektsoppgjør for offentlig ansatte blir holdt innenfor en ramme som gir vesentlig lavere lønnsvekst for denne gruppen. fremholder nemdens flertall, som derimot legger avgjørende vekt på at man unngår lønnsgarantiordninger eller ordninger med for kompensasjon hvis lønnsutviklingen skulle bli mindre.

På denne bakgrunn går de nøytrale medlemmene inn for en ramme på 6,25 prosent. NAF's representant, direktør Kåre D. Nilsen peker i sin dissens på at dette kan føre til et øket press på priser og lønninger, noe som etter hans oppfatning vil innebære en ytterligere forverring av industriens konkurransevne. Også direktør Karl Walter Tveter i Norske Kommuners Sentralforbund slutter seg i stor grad til denne dissensen. Tveter hevder også at flertallet i Rikslønnsnemden har gått for langt når den utvider riksmeklingsmannens ramme med ca 0,3 prosent og pålegger kommunesektoren en utgift på til sammen 70 millioner kroner i ekstra lønnsutgifter i 1984.

Rikslønnsnemden har i sin kjennelse også satt ned leseplikten for lærere med to timer til 27 timer pr. uke. Reduksjonen er imidlertid holdt utenfor den generelle rammen. Dette fører til at oppgjøret i realiteten får en ramme på vel 6,4 prosent.

Arbeidstakerorganisasjonene har ikke fått medhold i sitt krav om en regulering av statspensjonene når stillinger i regulativet justeres og dermed får ny topplønn.

De statsansatte får et eget justeringsoppgjør og normeringsoppgjør fra 1. august for å komme på linje med kommuneansatte. Akademikernes Fellesorganisasjon (AF) og Yrkesorganisasjonenes Forhandlingssammenlutning godtok i vår et tilbud på 5,9 prosent for sine kommuneansatte, men fikk altså en garanti for at deres lønnsutvikling ikke skulle bli dårligere enn for andre grupper. Dette gikk Rikslønnsnemden i mot i sin kjennelse for de andre gruppene i den offentlige sektor av hensyn til blant annet landets økonomi og konkurranse-situasjonen i forhold til utlandet. Det er mulig YS og AF nå vil få et tilbud om et oppgjør på linje med Rikslønnsnemdens kjennelse på betingelse av at man frasier seg lønnsutviklingsgarantier.

VI FÅR IKKE DET VI HAR KRAV PÅ

Vi ber om at statsråden snarest retter opp den urett som i de senere år er blitt begått mot eldre statspensjonister. Det er meningsløst å henvise saken til det utvalg som skal fremme innstilling til endring av Lov om Statens pensjonskasse. Problemet har ikke noe med loven å gjøre. Og mens saken utredes, vil mange av dem som er sterkest rammet, falle fra.

Statsråden er naturligvis vel kjent med at pensjonene sakker akterut år for år. De følger ikke med i prisutviklingen.

Ikke alle rammes av den nedbygging av pensjonene som finner sted. Gjennom en egen lov har man sikret statsråder, stortingsrepresentanter, høyesterettsdommere og sivilombudsmannen en automatisk regulering av pensjonsgrunnlaget i takt med lønnsutviklingen. En stortingsrepresentant som sluttet på Stortinget i 1970 fikk sitt pensjonsgrunnlag beregnet etter lønnstrinn 26. I 1984 får den samme representant pensjon etter lønnstrinn 30. En stats-tjenestemann som i 1965 ble pensjonert på lønnstrinn 17 får fortsatt pensjon etter samme lønnstrinn, til tross for at hans stilling i dag er plassert i lønnstrinn 22.

Stortingsrepresentanten får m.a.o. full kompensasjon for pris- og inntektsutviklingen. Den vanlige statspensjonist blir hengende etter. Det blir også en urimelig stor forskjell mellom nye og "gamle" pensjoner. At pensjonisten sakker akterut i forhold til inntektsutviklingen er utelukkende en følge av en innarbeidet praksis som ikke er hjemlet i lov eller regelverk.

Jeg tillater meg å be statsråden om å gi offentligheten svar på følgende spørsmål:

1. Synes statsråden det er moralsk forsvarlig å ha en pensjonsordning for statsråder, stortingsrepresentanter, etc. som gir full kompensasjon for prisstigningen, og en hvor statspensjonister blir avspist med en pensjon som gir mindre og mindre kjøpekraft for hvert år? (Det er ikke pensjonsordningen for de folkevalgte det er noe i veien med. Den bygger på et riktig prinsipp.)

2.

Det er naturligvis ikke ukjent for statsråden at statsansatte betalte 10 prosent av sin bruttolønn til sin pensjonsordning fram til 1959. Etter innføringen av samordningen med alderstrygden ble innskuddet redusert til seks prosent, og siden innføringen av Folketrygden i 1967 har det vært trukket 2 prosent til pensjonskassen i tillegg til folketrygdavgiften.

Mener statsråden på denne bakgrunn at det er urimelig når statspensjonistene krever en regulering av sine pensjoner i takt med velstandsutviklingen i samfunnet? La meg også minne om at det er de eldste pensjonistene som i lang årrekke, kanskje hele sitt yrkesaktive liv, er blitt trukket 10 prosent av sin lønn til pensjonskassen som er og blir rammet hardest.

3.

I forbindelse med behandlingen i Stortinget av FAD's budsjett for 1984, 18. november 1983, bad representanten Liv Andersen statsråden om å medvirke til at en oversikt over i hvilken grad statspensjonen er blitt hengende etter fra begynnelsen av 70-årene og fram til i dag måtte bli oversendt Stortinget. De svarte da at dette må bli vurdert bl.a. i sammenheng med hele revisjonen av pensjonsloven. Da en slik oversikt ennå ikke er fremlagt — og fordi saken har betydelig offentlig interesse — ber jeg statsråden snarest å innhente den ønskede oversikt fra Statens pensjonskasse.

4.

Er statsråden uenig i at pensjonen er en form for "etterlønn" som det er ervervet rett til i den yrkesaktive periode gjennom lov, tariffavtaler og innbetalte premier, og at disse pensjonene dermed har status av grunnlovsfestede rettigheter?

5.

Statsråden har ved flere anledninger fremholdt at alderspensjonister som har tjent opp fulle rettigheter i Statens pensjonskasse har en god pensjon. Det er ingen uenighet om det. Den er god det første året etter at man slutter i tjenesten. Og det er ikke dette statspensjonistene er misfornøyd med. Det saken gjelder er at eldre statspensjonister ikke får del i den alminnelige inntektsutvikling i likhet med andre

Fortsetter neste side

grupper og at avstanden mellom "nye" og "eldre" pensjonister stadig øker.

Vil statsråden — før valget i 1985 — gå inn for å endre den innarbeidede reguleringsteknikk som forårsaker at de offentlige pensjonister ikke får den pensjon de burde ha krav på, og erstatte den med en teknikk som sikrer at pensjonene for offentlig ansatte følger med i inntektsutviklingen?

ÅRSMØTE 1984, HARSTAD

Televerkets Pensjonistforening, Harstad holdt årsmøte 10. mai 1984 på Televerkets spiserom i Bertheusgården kl 1800.

Formannen Joh. Carstens Knutsen åpnet møtet og ønsket velkommen. Han gav deretter ordet til Gunvor Fjeld, som bad om å få si noen ord om et aktet og kjært medlem og en god venn — Gunvor Ness, som gikk bort 20. januar 1984. Hun var med på å stifte pensjonistforeningen og var hele tiden sekretær. Talen ble avsluttet med 1 minutts stillhet.

Dagsorden:

1. Åpning
2. Årsmelding
3. Regnskap
4. Valg
5. Pensjonisttur

Etter at formannen hadde referert dagsorden og den ble godkjent uten merknader, gikk vi over til sak 2.

2. Årsmelding

Formannen refererte årsmeldingen som var stensilert og lagt ut til møtedeltakerne. Meldingen ble vedtatt uten merknader.

3. Regnskap

Kasserer Marie Wikan refererte det reviderte regnskap. Styrets forslag om å sette av kr 1 000,- til regnskapsutgifter til Landsmøtet hvert løpende år, ble enstemmig vedtatt. Regnskapet ble enstemmig godkjent.

4. Valg

Det nye styret fikk denne sammensetningen:

Formann: Joh. Carstens Knutsen, ikke på valg
Nestformann: Peder Søvik, valgt for 2 år
Kasserer: Marie Wikan, ikke på valg
Sekretær: Gunvor Fjeld, valgt for 2 år
Styremedlem: Ivar Jacobsen
" Ingrid Moe
" Magnus Nordmo
Varamann: Olaug Lund
Revisor: Olav Ellingsen

5. Sommertur

Det kommer noe nytt inn i bildet i år angående turen, idet vi har fått en henvendelse fra Tromsø om en fellestur med pensjonistene der. De foreslår turen arrangert ca. 20. juni. Det mente årsmøtet var for tidlig og foreslår fellesturen henlagt til først i september. Styret fikk fullmakt til å arbeide videre med saken.

Foreningen har nå 38 medlemmer.

Etter at saklista var ferdig behandlet gikk man over til de kulinariske nytelser. Det ble servert spekemat m.m., et stort ostefat, kaffe og mye, mye mer. Det lot til at alle likte seg godt, og stemningen var upåklagelig

Gunvor Fjeld Referent

Pensjonistforeningen i Tønsberg teleområde

Referat fra tur til Porsgrund Porselensfabrikk og Norsjø Turisthotell, torsdag 21. juni 1984.

Vi hadde lagt opp til slusetur i Telemark, men "Viktoria" ville det annerledes. Hun gikk hen og havarerte dagen før.

Vi syntes det ble for kort tid til å få til noe annet og etter forslag fra "Vest-tur" vårt reisebyrå i dette tilfellet bestemte vi oss for å ta turen Porsgrunds Porselensfabrikk med omvisning og så kjøre til Norsjø Turisthotell for middag og kaffe.

Når alt var blit vrangt, så ble også været vrangt denne dagen. Men dette viste seg og bli en fordel for vår tur i det det gjorde lite eller intet for omvisningen i porselensfabrikken og heller ikke for middagen på Norsjø. Og reisen med bussen var fin med passe temperatur.

Vi kan tenke oss hvordan en båttur ville blitt i det været og må vel si at vi var heldige likevel.

Vi startet kl 0900 fra Tønsberg med 32 deltakere og kjørte rett til Porsgrund. Vi fikk litt tid her, for omvisningen startet ikke for kl 1100.

Flere av deltakerne hadde vært her tidligere og derfor ble de ikke med på omvisningen. De inntok kafeteriaen i stedet.

For oss som gikk med i omvisningen var dette interessant. Vi fikk både se, og ble forklart hele prosessen med framstilling av porselensvarer. Mye gikk i automatiske maskiner, men mye måtte også gjøres for hånd. Det gjaldt særlig dekor og påsetting av hanker m.m. Vi fikk defor en forståelse for at enkefte varer kan komme høyt opp i pris.

Vi besøkte også fabrikkutsalget, uten at det ble handlet noe større av våre deltakere.

Så gikk ferden videre til Norsjø Turisthotell. Her fikk vi servert en deilig middag og avslutning med kaffe.

Så var det hematvegen. Den gikk over Notodden — Meheia — Hvitvingfoss — Kronnelia til Tønsberg hvor vi var ca kl 1745. En rolig fin tur og en rolig støsjåfør gjorde at reisen ble behagelig.

På forespørsel fikk vi vite at Norsjø Turisthotell forlanger kr 200.— pr. døgn med full pensjon hvis noen skulle ha interesse av det.

Med hensyn til slusetur så får vi vel se på det til en annen anledning. Det kan ikke bli flere turer nå, før etter ferietiden.

Vi ønsker alle medlemmene en god sommer.

Helserarkasme

Ved en kirurgisk operasjon ved et sykehus før i tiden kunne en pasient fritt velge mellom å bli liggende en rimelig tid eller stå opp. Men man gjorde den erfaring at pasienten lett kunne få blodpropp dersom det stilleliggende liv ble overdrevet. Pasienten ble heldigvis bedt om å stå opp og komme i bevegelse så snart det var mulig. I dag har utviklingen gått videre. Folk blir hjemsendt nesten før de er blitt friske. Om det er av helsemessige eller driftsbudsjettmessige grunner skal være usagt. Meningskampen om det daglige brød er alltid like aktuell. Under krigen fikk en venn av meg kjøpetillatelse på hveteloff da vedkommende hadde dårlig mage. For få år siden hørte jeg i radioen en kostholdsekspert som bebredet eldre og pensjonister for at de skulke unna med middagen enkelte dager i uka, de spiste brød i stedet. For noen måneder siden var det en kampanje i gang for at folk skulle spise mer brød, helst med fiber eller kli. Det manglet bare finhakket halm. Slikt brød skulle være bra, også for folk med skjøre mager.

Jeg oppsøkte en lege for en tid siden. Han spurte hva det feilte meg. Jeg sa at jeg følte at jeg hadde dårlig kondisjon. Jeg klarte ikke å løpe etter trikken lenger. Riktignok hadde jeg sluttet i jobben for et år siden med pensjon. Jeg hadde gått av som det heter. Men jeg mente at for det hadde jeg ikke gått av på midten og at løpetiden min ennå ikke var omme. Han rådet meg til å slutte å røyke, drikke mindre øl, samt praktisere lett mosjon utendørs. Som om han skulle behøve å si meg det. Slike råd har jeg fått honorarfritt av venner og bekjente i flere år. Ikke ville han gi meg noen sprøyte eller pilleresept. Så den doktor'n kunne ikke være noe tess. Jeg gikk derfor noen dager senere til en ny lege. Jeg fortalte at jeg hadde vondt i hoftene. Han tok blant annet en kolesterolprøve av blodet mitt. Dette var en forsiktig herre. Han var forsiktig med å si hva han mente sjøl. Men han ville gjerne vise at han var a jour med gjengse motemeninger. Han sa bare: Det heter seg at de bør drikke lite melk for å unngå for mye kolesterol i blodet. Han rådet meg til å holde meg i ro innendørs foreløpig, og heller komme tilbake senere. Jeg takket for meg og gikk hjem. Jeg satte meg i godstolen og var snart omgitt av tett tobakks- tåke. Jeg tok en pils med god samvittighet. Jeg skulle jo helst ikke drikke melk. Da kom en yngre nevø av meg på besøk en for øvrig kvikk og oppvakt fyr. Jeg fortalte at jeg hadde vært på to legebesøk og fått

motstridende råd. Av den ene legen fikk jeg det råd å drive lett mosjon utendørs. Hos den andre fikk jeg det råd å slappe av innendørs. Da sa min nevø: Jeg kan ikke gi annet råd enn å stå i døra. Hva mener du med det, spurte jeg. Han svarte bare: Gå ut og lukk opp den ytterste utgangsdøra, da er du både ute å inne samtidig dersom du stiller deg midt i døråpningen. Så kan du som avveksling sette deg på dørterskelen og lene deg innover. Da har du avslapning innendørs. Så kan du av og til reise deg opp og tukle eller fikle med dørvier'n på yttersiden. Da har du lett mosjon utendørs. Jeg tenkte over alle disse rådene. Jeg fant ut at jeg burde bruke min egen fornuft for å finne en løsning på mine problemer. Jeg måtte erkjenne at jeg var en viljesvak person. Jeg bestemte meg for å kvitte meg med alle mine laster og begynne en sunn livsførsel.

En idé

I sommer fikk Osloforeningen besøk av formannen i Vestfoldforeningen, Jon Nilsen. Under samtalens forløp kom vi inn på spørsmålet om hvordan en kunne aktualisere møtene i foreningene utover landet.

Vi var enige om at det ikke bød på særlige vanskeligheter å skaffe underholdning på lokalt plan, det kunne være musikk, sang, foredrag, film m.v. Under samtalen kom vi inn på spørsmålet om det var muligheter å få i stand en besøksordning foreningene i mellom, for eksempel vår og høst. En slik ordning måtte kunne realiseres geografisk, vi har jo foreninger over hele landet fra Kristiansand S i sør til Harstad i nord. Jeg er ikke i tvil om at en besøksordning vil ha store fordeler, tenk bare på hva kontakten foreningene i mellom vil bringe med seg av erfaringer. Ved siden av dette vil det ganske sikkert komme i stand personlige vennskaper.

Min oppfatning er den, at det kan realiseres. Adresse- liste over de enkelte foreninger og navnene på tillits- mennene kan sendes fra forbundet. Jon Nilsen er sikkert enig med meg når jeg sier, sett i gang.

TEMO

Høstferie på Ustedalen Høyfjellshotell, Geilo

Det var i grunnen Terje Opsanns brev fra Televerkets pensjonistforbund som satte oss på tanken om å ta en ukes ferie på "vårt" hotell på Geilo.

For de av oss som tidligere har vært der i "embeds medfør", visste vi hvordan det var å feriere på Geilo. Men denne gang kunne vi som pensjonister få et meget rimelig tilbud. Vi hadde først en samtale med Terje, og deretter gav vi beskjed til hotellet om at vi kom dagen derpå, kona og jeg.

Spør om vi var heldige? Vi hadde omtrent 25 varme grader hele døgnet. Rommet, maten og forpleiningen var førsteklasses, og vi var høyt til fjells, og i turistforeningens løyper både sent og tidlig.

Den første kjenning jeg hilste på, var telesjefen i Haugesund, som hadde kurs på hotellet, og etter hvert traff vi flere kursdeltakere som vi kjente fra før. Når jeg tenker på at det er 60 år siden jeg startet på Rikstelefonen, så har det vært en enorm utvikling!

Vi hadde meget god kontakt med alle som var på hotellet, enten det var i spisesalen eller ute i solen.

Etter åtte dager var det å ta farvel med alle de nye, gode vennene vi hadde fått blant personalet og gjestene for øvrig. Men før vi reiste, hadde vi en hyggelig prat med direktøren, hvor vi takket for oss og for finfin service. Han fortalte at de nå hadde et godt weekend tilbud som de kunne anbefale. Og resultatet var at min datter og svigersønn straks bestilte plass. Og de var som oss, meget begeistret for "vårt" strålende hotell med den utmerkede service.

Så appellen blir – neste tur for pensjonistene og for familiemedlemmer går til Ustedalen Høyfjellshotell på Geilo.

Ole Samuelsen og kona

Hjernetrim

Vi treffer et selskap som er på en busstur jorden rundt. De sitter i sine seter gjennomsnittlig 2 meter over veibanen. Vi spør dem om hvor mye lengere veilengde deres hoder vil ha tilbakelagt enn underkant av hjulene etter en jordomfaring. Jorden er jo stor, så det må jo bli et ganske langt veistykke, mente flere. Å langt i fra, svarte vi. Differansen mellom de to omløpsobjekter blir bare:

$$4\pi \times 3,14 = 12,56\pi$$

Jordens størrelse er uten betydning. Det er bare høyden over bakken eller diameterforskjellen mellom de to omløpssirkelene som spiller noen rolle. Det tilnærmede tallet 3,14 kjenner vi fra skolematematikken som forholdstallet mellom sirkelens omkrets og dens diameter. Dette tallet blir i lærbøkene benevnt og betegnet med den Greske bokstav Pi. Vi har ikke her typetegn til det. Det er for mange år siden blitt bevist at det er prinsipielt umulig å fastsette en absolutt nøyaktig tallverdi på dette merkelige og universelle tallet. Det har uendelig mange desimalsifre. Det er i de senere år beregnet med hundre tusen desimalsifre. Dette er ikke gjort for å

finne en regelmessig gjentatt desimalperiode, det vil si det samme som å bestemme en absolutt nøyaktig tallverdi, noe som tidligere sagt er umulig. Men beregningen er gjort for å finne hyppigheten av de enkelte sifre, som viste seg å være noenlunde jevnt fordelt. Men nok om det. Den tilnærmede verdi 3,14 eller 22/7 er mer enn nok brukbar til praktisk bruk.

Så spør vi reiseselskapet som består av 28 personer, hvor lang tid de tror det vil ta og marsjere ut og inn av bussen i absolutt forskjellig rekkefølge med to minutters mellomrom. Noen mente at et slikt eksperiment ville de forsøke å utføre når de kom til et sted med lengre oppholdstid. Da vi nødig vil narre folk til å forsøke seg på ørkesløse fortagender, måtte vi opplyse at gjennomføring av forsøket var umulig. Det vil nemlig ta minst 11 kvadrillioner år, 11 etterfulgt av 24 nuller. Derfor – vurder ikke en tallverdi på slump. Det tallet som tilsynelatende virker stort, kan under visse omstendigheter bevirke små utslag. Det tallet som tilsynelatende virker lite, kan under visse omstendigheter bevirke store utslag.

.....

MELD DEG INN I TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Forbundet gir deg opplysninger gjennom sirkulærer om hva du får i pensjon ved lønnsreguleringer m.v.

Her møter du venner og kolleger, oppfrisker gamle minner fra tidligere år. Ved siden av har vi gode underholdningskvelder. Vi driver også reisevirksomhet til inn- og utland.

Ta kontakt med din lokale forening eller skriv direkte til Televerkets pensjonistforbund:

Kongens gate 21
0153 OSLO 1

.....

INNMELDINGSBLANKETT

TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND

Kongens gate 21, 0153 OSLO 1

Etternavn:

Fornavn:

Fødselsår:

Dato:

Adresse:

Telefon:

Jeg melder meg inn i Televerkets pensjonistforbund

Dato 19

.....
Underskrift